

ΕΤΟΣ 70όν

20 Μαρτίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3590)

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Είναι πολλές και απόλυτα ανθρώπινες οί στιγμές πού μάθαμε από τούς γονείς και τούς παππούδες μας νά λέμε «τήν ύγεία μας νά έχουμε και όλα γίνονται», παρακαλώντας τόν Θεό νά εύλογήσει τήν έκφραση τών χειλέων αλλά και τών καρδιών μας. Ασφαλώς είναι μία φιλοσοφημένη και αληθής διαπίστωση και εύχή συνάμα· μία εύχή πού γιά τόν άνθρωπο, και μάλιστα τόν πιστό, σημαίνει τήν άναγνώριση του καλού μας Θεού ως πηγής τής ζωής, ως Κυρίου και άρχηγού τής ζωής, ως χορηγού του πολύτιμου αυτού άγαθού, στο όποιο καλεί ως συνδημιουργό κατά τήν απόλυτη σοφία του τόν άνθρωπο.

‘Η εργασία του καθ’ όμοίωσιν

Οί λίγες ή περισσότερες δεκαετίες τής ζωής μας είναι ό χρόνος πού ό Θεός οικονομεί γιά τή σωτηρία μας νά εργασθελ ό άνθρωπος τό καθ’ όμοίωσιν, νά άγωνισθελ μέ τήν χάρη του νά του μοιάσει, νά γίνει και εκείνος ένας θεός κατά χάριν. ‘Η ‘Εκκλησία, γνωρίζοντας ότι τό δώρο αυτό τής ζωής δέν μπορεί και δέν πρέπει νά είναι αυτοσκοπός, πάντοτε εύχεται και διδάσκει περί τής «έν Χριστώ ζωής». ‘Η συμμετοχή στή θεία Εύχαριστία, ή θέαση του ‘ιδιου του Χριστού στο πρόσωπο κάθε έμπερίστατου άδελφού, ή συμμετοχή στή θεία λατρεία, ή προσευχή, κοινή και ιδιωτική, ή μελέτη του Νόμου του Θεού, τής Άγίας Γραφής και τής διδασκαλίας τών Πατέρων τής ‘Εκκλησίας, χριστοποιούν τόν άνθρωπο, τόν βοηθούν νά θυμάται τή θεία καταγωγή και τήν ούράνια πατρίδα του, νοηματοδοτούν πνευματικά τόν όσο χρόνο τής ζωής του.

Σπατάλη ή αύξηση τής ζωής;

‘Ολες οί έπιστημονικές άνακαλύψεις, ή πρόοδος τής κοινωνίας, ή καλλιέργεια τής ειρήνης σέ όλες τίς γωνιές του πλανήτη, ή περιφρού-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθημένοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογιζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογιζέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν ἐνκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγει εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

ρηση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς οἰκουμένης, ὁ ἀγώνας κατὰ τῆς βίας καὶ τῶν διακρίσεων, ἡ ἀναγνώριση καὶ διαφύλαξη τῆς δημιουργίας ὡς ἀναντικατάστατου δώρου τοῦ Θεοῦ, συνυφαίνονται στοὺς αἰῶνες μέ τὴν προσπάθεια τῆς ζωῆς πολλῶν ἀνθρώπων στό διάβα τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας· τῆς ζωῆς τοῦ ἑνός πού χτίζει σέ ἀδιάρρηκτο σύνδεσμο ἀγάπης μέ τὴ ζωὴ καὶ γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου ἕνα ἀνυπολόγιστης ἀξίας οἰκοδόμημα παγκόσμιου πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπιᾶς. Ἔτσι ὁ κόσμος πλουτίζει καὶ ἐμπλουτίζεται, ἔτσι ἡ ζωὴ ἀποκτᾶ οὐσία πέρα ἀπὸ τό παρόν, τό παρελθόν καὶ τό μέλλον. Ἀντίθετα, μιά ζωὴ ἐγωκεντρικὴ καταστρέφει ὅ,τι καλὸ οἱ ἄλλοι τῆς κληροδοτοῦν, γεννᾶ κακία, ἐγκλήματα, πολέμους, βία, ὄλεθρο, καταστροφή· μιά τέτοια ζωὴ, προβληματικὴ καὶ χωρισμένη δυστυχῶς ἀπὸ τὸν Χριστό, βυθίζεται ἠθελημένα στό σκοτάδι καὶ ἀρνεῖται μανιωδῶς νά λάβει «φῶς ἐκ φωτός» τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπὸ αὐτό τό πνεῦμα ἐμφορούμενη ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία παρέχει σή-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς πάλι στήν Καπερναοῦμ καί ἀκούσθηκε ὅτι μένει σέ κάποιο σπίτι. Ἀμέσως συγκεντρώθηκε πολὺς κόσμος, ὥστε νά μὴν τοὺς χωράει οὔτε ὁ χῶρος μπροστά ἀπὸ τὴ θύρα, καί τοὺς κήρυττε τόν λόγο. Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν κάποιοι πού τοῦ ἔφεραν ἕναν παράλυτο, τόν ὁποῖο τόν βάσταζαν τέσσερις. Καί ἐπειδὴ δέν μπορούσαν νά τόν πλησιάσουν ἐξαιτίας τοῦ πλήθους, ἀφαίρεσαν τὴ στέγη στό σημεῖο πού ἦταν ὁ Ἰησοῦς· ἀφοῦ ἔκαναν ἕνα ἄνοιγμα, κατέβασαν τὸ κρεβάτι, ἐπάνω στό ὁποῖο ἦταν ξαπλωμένος ὁ παράλυτος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὴν πίστη τους, λέγει στὸν παράλυτο: Τέκνον μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι κάθονταν καί σκέφτονταν μέσα τους: Γιατί αὐτὸς βλασφημεῖ τὸν Θεὸ κατ' αὐτόν τὸν τρόπο; Ποίος μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες, παρά μόνο ἕνας, ὁ Θεός; Ἀμέσως κατάλαβε ὁ Ἰησοῦς μέσα του ὅτι αὐτὰ σκέπτονται αὐτοὶ μέσα τους καί τοὺς εἶπε: Γιατί κάνετε αὐτές τίς σκέψεις μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολότερο, νά πῶ στὸν παράλυτο, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου, ἢ νά τοῦ πῶ, σήκω καί πάρε τὸ κρεβάτι σου καί βάδιζε; Γιά νά δεῖτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει τὴν ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες ἐπάνω στὴ γῆ, λέγει στὸν παράλυτο: Σοῦ λέγω, σήκω καί πάρε τὸ κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου. Ἀμέσως σηκώθηκε καί ἀφοῦ πήρε τὸ κρεβάτι βγήκε ἔξω μπροστά σέ ὄλους, ὥστε ὅλοι νά ἐκπλήσσονται καί νά δοξάζουν τὸν Θεὸ καί νά λέγουν: Ποτέ δέν εἶδαμε τέτοια πράγματα.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μερα ὡς πρότυπο ἀληθινῆς ζωῆς τὸν ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ· ἕναν μεγάλο ἱεράρχη πού, μολονότι κατατάσσεται στὴ χορεία τῶν νεωτέρων ἁγίων, εἶναι συνάμα ἰσόκυρος τῶν ἀρχαίων μεγάλων Πατέρων καί οἰκουμενικῶν Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ζωὴ του, ἡ διδασκαλία του, τὰ συγγράμματά του, ἡ πνοὴ καί ἡ σκέψη του συναποτελοῦν πραγματεία ἐμπειρική περὶ τῆς «ἐν Χριστῷ ζωῆς». «Κύριε, φώτισόν μου τὸ σκότος» ἦταν ἡ μόνιμη προσευχὴ του, ἀλλὰ καί ἡ εὐσύννοπη ἱερά παρακαταθήκη του γιὰ ὄλους τοὺς ἀγωνιστὲς Χριστιανούς.

Ἀνάλογο ὑπόδειγμα ζωῆς προβάλλεται ἄλλωστε καί στὴ σημερινὴ περικοπὴ ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Μάρκου, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Χριστὸς προσφέρεται ὡς φῶς τοῦ κόσμου στά σκοτάδια τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Τέσσερις ἄνθρωποι ἀξιοποιοῦν τὸ δῶρο τῆς δικῆς τους ζωῆς γιὰ νά διακονήσουν ἕναν ἄνθρωπο πού στερεῖται τὴν εὐεξία καί τὴν εὐρωστία τῶν μελῶν τοῦ σώματός του. Ἐργαζόμενοι στὴν καλοσύνη καί στὴν ἀνθρωπιά, πού δίνουν κατεξοχὴν ἀξία στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἐπνοοῦν ἕνα εὐρηματικὸ τέχνασμα γιὰ νά φέρουν τὸν ἀσθενὴ ἐνώπιον τοῦ Ζωοδότου. Ὁ Χριστὸς, λέγοντας πρὸς αὐτόν ὅτι συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες

20 Μαρτίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)
«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα
ἀναιρεθέντων Πατέρων († 796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑοθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστ.: Ἑβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγ.: Μάρκ. β΄ 1-12.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Μαρτίου, Γ΄ Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).
Απόστολος: Ἑβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1.

του, κάνει σαφή διακήρυξη γιὰ τὴ ζωὴ πού ὁ ἴδιος προσφέρει. Τό κήρυγμά του γίνεται δεκτό ἀπό τόν ἀσθενή καί ἀπό τόν ἀπλό λαό, ὄχι ὅμως ἀπό τούς τυπολάτρες Φαρισαίους καί Γραμματεῖς, πού ἐμμένουν στό σκοτάδι τῶν ἐπιλογῶν τους. Ἄς προσέξουμε λοιπόν ιδιαίτερα καί ἐπικαλούμενοι τὴν πρεσβεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἄς εὐχηθοῦμε στὸν Κύριο νὰ φωτίσει τό σκοτάδι μας στήν πορεία πρὸς τό Ἅγιο Πάσχα. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἰ. Α.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴν πνευματικὴ χαρὰ καί τὴν τιμὴ νὰ Σᾶς προσκαλέσει στήν τελετὴ ὑποδοχῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, πού θὰ γίνεи τὴν Κυριακὴ Β΄ τῶν Νηστειῶν 20 Μαρτίου, ὥρα 6η ἀπογευματινὴ, στὸν Ἱερό Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς (Λεωφ. Ἐλευθ. Βενιζέλου 42).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr